

jone a satamane zloweki možomy něto psches Kristusa ni-
merne sbožne hordowasch! Zo možo dere troschtnejšche bysch!

Dch, sbožnosć swěta, nebjaska!
Ja moju dušchu poswiga;
Dch Bog, na twojej tšchabnoseži
Sje hutšchoba mě wjašeli!

Psches jadnog grěch jo padnuł swět;
Ten brědnik sam jen zaržy nět.
Chto sicheł se něto hubojasch,
Gaž Jesus zo naš hoplewasch?

A take ewangeliom jo Bog sam nam dał. Togodla
groni s. Pawoł (1. Theš. 2, 8. 9) jomu: „Bože ewan-
geliom.“ Won jo to same juž we starem testamensche
psches tych profejtow dał saporwedasch a napisašch; pscheto
tomu Jesusu dawaju inankstwo schyčne profejty, až kuždy
do nogo wětezy, wodauł tych grěchow psches jožo mě do-
stasch derbi (Ps. 10, 43). We nowem testamensche jo
našch humožnik sam to ewangeliom wot togo Božego kra-
lejštwu přatkował (Marc. 1, 14) won jo k swojim poslam
gronik: „Zijscho tam do togo zelego swěta, a přatkujšcho
to ewangeliom schyčne stwořbe!“ Won jo to ewangeliom
wot nich dał napisašch, tak, až schyčne pišma wot nogo
snaňe; jo won dajo to same hiščeži zinkajšchny žen přat-
kował, a swojim humožonym pschivolasch: „To słowo
jo wěrne a schyčnogo gorějwesešcha dostojne, až Kristus
Jesus do togo swěta pschicheł jo, tych grěšnikow sbožnych
žynit (1. Tim. 1, 15).

Wot togo samego ewangelia něto žejo s. Pawoł: „Ja
se nepřomam togo ewangelia Kristusa!“ Ja se nepřomam,